

Nejsi sociolog? Nejsi AI?

Pravého Newyorčana nic neudíví. Jsou tím proslulí. Ležíte na obrubníku rozplácí jak žába, seškrabujete nehty asfalt z vozovky a strkáte ho do sáčku s nápisem **PŘÍSNĚ TAJNÉ?** Inu, co by ne, chodci vám věnují jediný znuděný pohled, pak vás překročí a jdou dál. Visíte z lucerny za gumu od trenýrek a křičíte: „Láska je blbě zelená, pivo je modré“? Jestli vás to baví, tak proč by vám v tom bránili? Vylezete z nočního klubu oděni do pneumatiky, z které vám nahoře čouhají prsa a dole varlata? Nu což, však to je vaše věc, že ano.

Tolerance nebo, chcete-li, nezám Newyorčanů o chování druhých způsobuje u mnohých lidí nutkání vyzkoušet, kde je jeho hranice. Někteří to zkoušejí zcela laicky a soukromě, někteří profesionálně. Jeden čas tím byli známí socio-

logové, případně adeпти společenských věd.

Leckterý student sociologie ze sebe v rámci seminární práce dělal blázna (nebo, lépe řečeno, jedince, kterého by v jiném městě, než je New York, za blázna považovali). Vymyslet, jak se v New Yorku chovat jako blázen, nebylo snadné, ale mnozí sociologové přišli se zajímavými strategiemi. Pamatuju se na dívku, která několik týdnů postávala bosá na rohu západní 57. ulice, pohlížela kolemjdoucím do očí a ptala se jich, jestli jsou šťastní. Přiznám se, že znátla i mě, myslela jsem, že jí vážně hráblo. Ale pak potřebovala taxika do studentského bytu poblíž Kolumbijské univerzity a já jsem náhodou jela okolo. Tak jsem se dozvěděla, že píše ročníkovou práci na téma reakcí kolemjdoucích na velmi osobní dotaz neznámého

člověka (nebo takového něco). Metodologii, kterou si vyvolila, bych si nebyla tak jistá, už proto, že si mnozí z oslovených jistě přáli být nadosmrti šťastní s ní. Byla mimorádně krásná.

Sociologové byli ve vymyšlení blázniviny vynalézavější než lidé se skutečnou duševní chorobou. Schizofrenikové svými monology bavili publikum jen chvíli, pak to začala být nuda. Sociologové byli lepší, mnozí z nich by zasloužili vlastní show v televizi. A Newyorčané, které přece nic nepřekvapí, si zvykli lidem, kteří se chovali obzvlášť bizarně, pokládat otázku: „Neprovádíte náhodou sociologický průzkum?“

Teď, když se velká část dění ve světě přesunula do kyberprostoru, mnozí z nás zmizeli z ulice, shrbili se nad počítač a už se nikdy nena-rovnali, se vymyšlení blázniviny sta-

lo doménou umělé inteligence. Ne že by na pár pitomostí občas nepřišel přirozený blbec, to je ale výjimka. Přirození blbci kopírují pitomosti a hoaxy jeden od druhého, rozčilují se nad nimi a šíří je po síťích, to je všechno.

AI, aspoň její dnešní verze, sype pitomosti z virtuálního rukávu a v hojném počtu nám je předkládá. Se zcela vážnou virtuální tvář. Když se někdo v kyberprostoru chová bizarně, možná bychom mu místo dávného newyorského dotazu „Nejsi náhodou sociolog?“ měli položit modernější: „Nejsi náhodou AI?“.

IVA
PEKÁRKOVÁ

Pondělí **Neff**

Úterý **Kvačková**

Středa **Baldýnský**

Čtvrtek **Oliva**

Pátek **Pekárková**

Sobota **Veils**